

въ рѣцѣтъ на баша си, който му избоди очитѣ и го осѣди на вѣченъ затворъ. Тогазъ въ едно общо събраніе отъ народа, той провъзгласи за царь другия си сынъ Симеона, като го заплашваше съ братовата му честь, ако са излѣже да са обходи като него. Тѣй христіенскыйтъ този герой, обсыпанъ съ молбы и желанія, почетенъ съ желбы отъ сичкытъ подданицы, отиде пакъ да са затвори въ мѣнастыря си, дѣто и свърши свято послѣднитѣ дни на живота си, въ 896 год. ⁽⁸⁾.

Тукъ ный ще свършимъ съ Венелипа, комуто не была позната датата, кога са е представилъ знаменитыйтъ този Монархъ, но за него и за сестра му той плете похвалны вѣнцы, като казва : че «Борисъ
« и сестра му бѣхъ за православната славенска чер-
« ква сѣщо, каквото Константинъ и Елена за Грьцка-
« та ; а образователиѣ на младата тѣзи Черква бѣ-
« хъ светыѣ отцы *Кирилъ* и *Методій*. Да бѣде
« тѣхната паметъ вѣчна и драгоцѣнна за сичкытъ сы-
« нове на православната славенска черква ! Да по-
« слѣдувать сѣгашныѣ пастыри, примѣра на тѣхна-
« та святины на якостъта въ трудоветѣ имъ за рас-
« пространеніето на истинското ученіе Христово !
« Да бѣде любовъта имъ къмъ отечественното слово,
« къмъ отечеството и преданностьта имъ на престо-
« ла голѣмъ примѣръ за сичкытъ сынове на оте-
« чеството ! »

§ 24. Симеонъ Великій, неговата епоха за Българыѣ (888—927).

Ный видѣхмы по-напредъ предѣлыѣ, които Венелипъ начертаваше на Българското царство при Бориса — Михаила. Но въ послѣдныѣ страници на

(8) *Istoire de Bas-Empire par Le Beau*, t. XV ; l. IXXI ; p. 214—218.]